

Deviatnik pred sviatkom Povýšenia svätého kríža od 5.septembra do 13.septembra

Úvod:

Klaniame sa ti, Pane Ježišu Kriste, tu i vo všetkých твоjich chrámoch po celom svete a dobrorečíme ti, lebo si svojim svätým krížom vykúpil svet.

Záver:

Bože, buď milostivý mne hriešnemu. Bože, očisť moje hriechy a zmiluj sa nado mnou. Mnoho rász som zhrešil, Pane, odpusť mi.

1. **deň – Katechizmus Katolíckej Cirkvi**

Kresťan začína svoj deň, svoje modlitby a každú svoju činnosť znakom kríža „v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen“. Pokrstený zasväcuje svoj deň Božej sláve a vyprosuje od Spasiteľa milosť, ktorá mu ako dieťaťu nebeského Otca umožňuje konať v Duchu Svätom. Znak kríža nás posilňuje v pokušeniach a ťažkostiach. (KKC 2157)

Z Františkánskych prameňov: „Svätý František, od začiatku, keď začal Ukrižovanému rytiersky slúžiť, žiarili na ňom rôzne tajomstvá kríža. Keď sa totiž na počiatku svojho obrátenia rozhodol opustiť rozkoše tohto sveta, oslovil ho v modlitbe Kristus z kríža a z úst Vykupiteľa na kríži počul slová. Od tej doby mal Pánovo utrpenie stále na pamäti. Po obrátení sa jeho duša začala rozplývať, keď milovaný hovoril. Neobliekol si azda v nadväznosti na kríž kajúce rúcho, ktoré má tvar kríža? A hoci sa toto rúcho zhodovalo s predsavzatím svätca o najvyššej chudobe, ešte viac ako chudobu vyjadrovalo tajomstvo kríža; pretože jeho duch si Vnútorne obliekol ukrižovaného Pána, chcel, aby si ho oblieklo aj navonok jeho vojsko rytiersky slúžiť Pánovi“ (Celano: Kniha o zázrakoch 2).

2. **deň – modlitba sv. Efréma**

Pane a Vládca môjho života, zažeň odo mňa ducha lenivosti, nedbalosti, lakomstva a prázdnych rečí. Udeľ mne, svojmu nehodnému služobníkovi, ducha čistoty, pokory, trpezlivosti a lásky. Áno, Pane a Vládca, daj, aby som poznal svoje hriechy a neodsudzoval svojho brata, lebo ty si požehnaný na veky vekov. Amen.

Z Františkánskych prameňov: O dokonalej radosti: "A preto vedz, brat Leo, že nad všetky milosti a dary Ducha Svätého, ktoré Kristus udeľuje svojim priateľom, je premáhať seba samého a pre Kristovu lásku ochotne znášať bolesť, krivdy, potupu, nepohodlie; pretože žiadnymi inými darmi sa nemôžeme chváliť, lebo nie sú naše, ale od Boha. Preto hovorí apoštol: čo máš, čo by si nemal od Boha? A ak si to dostal od neho, prečo sa tým chváliš, akoby si to mal sám od seba? Ale môžeme sa chváliť krížom, súženiami a protivensťami, pretože sú naše, ako vraví apoštol: Nechcem sa chváliť ničím iným, iba krížom nášho Pána Ježiša Krista" (Kvietky 7).

3. **deň – čítanie z APOFTHEGMATA (I, 8)**

Jeden brat požiadal abba Izaiáša o duchovnú radu. Starec mu povedal: „Ak chceš nasledovať nášho Pána Ježiša, zachovávaj jeho slovo. Ak chceš s ním ukrižovať starého človeka, musíš nadosmrti odmietnuť každého, kto sa ťa snaží sňať z kríža. Musíš sa pripraviť na znášanie pohrdania a na to, aby si vedel utíšiť srdce tých, ktorí ti ubližujú, a musíš sa pokoriť pred tými, ktorí ťa chcú zotročiť, mať mlčanlivé ústa a neposudzovať nikoho vo svojom srdci.“

Z Františkánskych prameňov: František sa modlil: „Pane, prosím, nech ohnivá a sladká moc tvojej lásky uchváti moju dušu a odtrhne ju od všetkého, čo je tu pod nebom, aby som zomrel z lásky k tvojej láske, ako si ty zomrel z lásky k mojej láske.“ Potom zjavenie zmizlo. V jeho vnútri zanechalo plamennú žiaru a do jeho tela sa vryli rovnako obdivuhodné znamenia: od toho okamihu boli skutočne na jeho rukách a nohách stopy po klincoch, ako ich práve videl na Ukrižovanom" (Väčšia legenda, 13).

4. **deň – byzantská liturgia (tropár a kondák z piatka)**

Spas ľud svoj, Pane, a požehnaj svoje dedičstvo. Daruj svätej Cirkvi víťazstvo nad nepriateľmi, a svoj ľud ochraňuj svätým krížom. Dobrovoľne si pnel na kríži, Kriste. Preto udeľ svoje dary ľudu nosiacemu tvoje meno. Poteš svätú Cirkev. Daj jej víťazstvo nad nepriateľmi. Pomáhaj jej a obdaruj pokojom i trvalými úspechmi.

Z Františkánskych prameňov: Sila lásky z neho urobila brata všetkých tvorov. Preto sa nemožno diviť, že ho Kristova láska urobila ešte viac bratom tých, do duše ktorých vtlačil Stvoriteľ svoj obraz. Hovorieval, že nie je nič vznešenejšie ako spása duši a dokazoval to tým, že Boží Syn sa dal za spásu duši pribiť na kríž. Preto sa tak usilovne modlieval, tak neúnavne kázal, tak silne sa snažil dávať dobrý príklad. Bol presvedčený, že je Kristovým priateľom len vtedy, keď miluje duše, ktoré aj Kristus miloval. Preto si veľmi ctí učiteľov Božieho slova, pretože vykonávajú s Kristom ten istý úrad ako jeho spolupracovníci. Svojich bratov potom v hlbokoj viere v spoločnú účasť na večnom dedičstve vrúcne uzatváral do svojho milujúceho srdca. (2 Cel 172)

5. **deň – čítanie z APOFTHEGMATA (IX, 19)**

Jeden starec povedal: „I keby niekto v tvojej prítomnosti akokoľvek zhrešil, neodsudzuj ho, ale pokladaj sa za väčšieho hriešnika ako je on. Uvidel si totiž hriech, ale nevidel si ľútosť.“

Z Františkánskych prameňov: "František úplne umrel svetu, a Kristus v ňom žil stále plnšie. Radosti sveta boli pre neho krížom, pretože hlboko vo svojom srdci nosil kríž Kristov. (2 Cel 211). Všetky priania a túžby - či už verejne alebo skryte - upriamil Boží muž na kríž. (Celano: Kniha o zázrakoch). Vo všetkom sa chcel celkom podobať Kristovi, ktorý visel na kríži- chudobný, trpiaci, nahý. (Väčšia legenda 14, 4)

6. **deň – z byzantskej liturgie (tropár zo sviatku spolutrpiacej Bohorodičky)**

Panenská Matka s panickým učeníkom stála pod krížom svojho Syna. Nemohla zniest pohľad na to, ako je vyzdvihnutý na kríž, preto premožená žiaľom volala: „Prečo len trpiš, keď ako Boh trpieť nemôžeš? Syn môj, oslavujem tvoju nevýslovnú dobrotu, ktorá presahuje každý rozum.“

Z Františkánskych prameňov: František bol obrazom a znamením Serafína a svojou vytrvalosťou v nesení kríža si zaslúžil povzniesť sa až medzi najvznešenejších duchov. Stále totiž visel na kríži, nevyhýbal sa žiadnej námahe a žiadnej bolesti, len aby na sebe vždy dokonale plnil Božiu vôľu.

Bratia, ktorí s ním žili, vedia, že mal denne, ba ustavične na perách slová o Ježišovi, že rozhovor s ním bol milý, dobrotivý a ľúbezny. Jeho ústa hovorili z plnosti srdca a prameň lásky, ktorá druhých osvecovala a ktorej bol plný, vyvieral zvnútra navonok. Ježišom sa stále zamestnával, Ježiša ustavične nosil v srdci, Ježiša mal v ústach, Ježiša v ušiach, Ježiša v očiach, Ježiša v rukách i v ostatných údoch.

Ako často, keď sedel pri stole a meno Ježiš počul, vyriekol, alebo len na neho myslel, zabudol na pokrm a - ako čítame o svätých - "Mal oči a nevidel, mal uši a nepočul" A ešte viac!

Keď išiel a premýšľal alebo spieval o Ježišovi, úplne na cestu zabudol a všetky tvory vyzýval, aby chválili Ježiša. A preto, že Ježiša, a to ukrižovaného, stále v podivuhodnej láske nosil v srdci, bol pred všetkými inými nádherne vyznamenaný jeho jazvami. Vo vytržení smel na Ježiša pozerieť, ako sedí v nevýslovnej a nepochopiteľnej velebnosti po pravici Otca, s ktorým ako rovnocenný Syn Najvyššieho v jednote s Duchom Svätým žije a kraľuje, víťazia vládne ako nadovšetko velebný Boh po všetky veky vekov. Amen. (1 Cel 115)

7. deň – Svätý Otec Benedikt XVI. a blahoslavený Ján Pavol II.

Príhovor Benedikta XVI. 20. augusta 2011 po krížovej ceste v centre Madridu: „Obráťme preto svoj zrak ku Kristovi, pribitému na drsnom kríži, a prosme ho, aby nás naučil pravej a tajomnej múdrosti kríža, vďaka ktorej človek žije. Kríž nebol výsledkom neúspechu, ale spôsobom, ako ukázať lásku, ktorá pristupuje až k tomu najbezhraničnejšiemu darovaniu vlastného života. Otec chcel milovať ľudí v objatí svojho Syna ukrižovaného z lásky. Kríž vo svojej forme a vo svojom význame predstavuje lásku Otca a Krista k ľuďom. V ňom rozpoznávame ikonu zvrchovanej lásky, v ktorej sa učíme milovať to, čo miluje Boh a tak, ako On miluje. Toto je dobrá zvesť, ktorá vracia svetu nádej.“

- Ján Pavol II.: Z trónu sa dá zostúpiť, ale z kríža nie. Na kríži sa zomiera.

Z Františkánskych prameňov: Celano píše, že zjavenie Ukrižovaného pôsobilo na Františka silným dojmom. "Celou svojou bytosťou prežíval zmenu, ktorá sa s ním stala. Pretože sám pre túto zmenu nenachádzal slov, patrí sa aj nám, aby sme mlčali. Od toho dňa bola jeho svätá duša akoby ranená a spolu trpela s Ukrižovaným. Ba môžeme sa zbožne domnievať, že už vtedy sa do jeho duše vtláčajú znaky Pánovho utrpenia, i keď zatiaľ ešte nie telesne" (1 Cel 10). Tento citát nás privádza bližšie k pochopeniu toho, čo sa stalo. František videl Ukrižovaného a už nemohol svoj pohľad odtrhnúť od kríža. Toto zjavenie ho prenasleduje vo všetkom a všade. Čo videl, to nie je len obraz, ktorý by mu pripomínal Krista. Je to sám Ukrižovaný. To Františkom otriaslo. Kristus už nie je preňho niekým abstraktným, témou z katechizmu, slovom z nejakej kázne. Je to niekto živý, ukrižovaný z lásky. Františka už nič nemohlo zadržať, na túto lásku musel odpovedať láskou. Často vyjadruje pravidlo svojho života: "Lásku toho, ktorý nás tak miloval, musíme, pokiaľ je to možné, splácať rovnakou láskou" (2 Cel 196). Táto láska je srdcom jeho ideálu. Kristus ho ranil láskou, František ho chce do dôsledkov napodobňovať.

8. deň – z Reguly tretieho rehoľného rádu sv. Františka(III, 13)

Vo všetkých svojich pochybeniach, nech bratia a sestry nemeškajú kajať sa vnútornou ľútosťou a navonok spoveďou a prinášať hojné ovocie pokánia. Majú sa tiež postiť, ale nech sú vždy prostí a pokorní. Nech teda netúžia po ničom ako po našom Spasiteľovi, ktorý sám seba obetoval svojou vlastnou krvou ako obeť a obetný dar na oltári kríža za naše hriechy, a tak nám dal príklad, aby sme ho nasledovali.

Z Františkánskych prameňov: Nikto by asi nedokázal vypovedať, aký vzdialený bol František tomu, aby sa chválil niečím iným ako Pánovým krížom. Len tomu to bolo dané poznať, komu jedinému bolo možné kríž na sebe skusovať. Lebo aj keby sme to do istej miery pociťovali v sebe ako on, nestačili by slová. Asi preto sa to muselo na jeho tele prejaviť stigmami, pretože sa to nedalo vypovedať. Kde chýbajú slová, je najlepšie mlčať, a kde neexistuje vhodný výraz, lepšie je nechať hovoriť vec samu.

Len to môže byť ľuďom z tohto tajomstva zverené: Prečo totiž sa toto tajomstvo na svätcovi zjavilo -pokiaľ nám to on sám povedal. A iste bude za pravdovravného uznaný ten, ktorému je svedkom prirodzenosť, zákon i milosť. (2 Cel 203)

9. deň – Antónia Lamplová, zakladateľka školských sestier sv. Františka

- Majte však na pamäti, že nebeské kráľovstvo trpí násilie a nik nepríde k Bohu, iba nositeľ kríža.
- Som pripravená na život aj na smrť, ako chce Boh.

Z Františkánskych prameňov: "Svojou vytrvalosťou v kríži si zaslúžil povzniesť sa až k najvyšším duchom. Lebo stále visel na kríži, nevyhýbal sa žiadnej námahe a nijakej bolesti, len aby na sebe stále plnil Božiu vôľu" (1 Cel 115). Na sviatok Svätého kríža sa odvážil modliť túto modlitbu: "Pane Ježišu, prosím ťa o dve milosti pred svojou smrťou; najprv: aby som z tej bolesti, ktorú si ty, môj dobrotivý Ježiš, musel vytrpieť, pocítil toľko, koľko sa dá. A potom, aby som vo svojom srdci pociťoval, nakoľko je to možné, bezhraničnú lásku, ktorou ty, Boží Syn, horíš a ktorá ťa primäla toľko dobrovoľne trpieť za nás, úbohých hriešnikov."